

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17061

гр. София, 20.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
закрито заседание на 20.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **5151** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОБС).
Образувано е по жалба от В. М. Г., чрез адв. М. Д. - САК срещу Заповед № РСР25-РД48-5/22.04.2025 г., издадена от кмета на район „С.“ – СО, с която на основание чл. 46, ал. 1, т. 1, т.4, т.7 и ал.2 ЗОС и чл.33, ал.1, т.4 и т.6 от НРУУРОЖТСО е отменена заповед за настаняване № 2/17.02.1992 г. на кмета на район „С.“ – СО и е прекратен сключеният въз основа на нея договор за наем с жалбоподателката за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл. № 212, вх.Е, ет.2, ап.№ 119, състоящ се от една стая, кухня и сервизни помещения (АОС № 2278/18.05.2022 г. на район „С.“ – СО).

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

След като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и административна преписка, съдът приема следното:

С оспорения акт е разпоредено едностранно прекратяване на наемното правоотношение, възникнало на основата на настанителна заповед № 2/17.02.2022г., издадена от кмета на район "С.", Столична община за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл. № 212, вх.Е, ет.2, ап.№ 119. Заповедта е съобщена на 28.04.2025 г. Жалбата е депозирана в Административен съд София- град на 12.05.2025 г.

Искането за спиране е допустимо, доколкото е направено от лице, адресат на оспорения акт -наемател на общинското жилище, в установения от закона срок. Разгледано по същество, обаче искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 46, ал. 5 от ЗОБС жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго. Законът за общинската собственост не е предвидил при наличието на какви условия може да се спре допуснатото от закона предварителното изпълнение на обжалваната заповед, поради което съдът намира, че по аналогия и предвид препратката на чл. 46, ал. 5 от ЗОБС, следва да се приложи общата норма на чл. 166 от АПК.

В конкретния случай в жалбата не са обективирани каквито и да е относими към производството по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК доводи, даващи основание да се приеме, че са налице предвидените от законодателя материалноправни предпоставки за спиране изпълнението на оспорения пред съда административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В тази връзка именно в тежест на оспорващия е да докаже наличие на предпоставките за спиране на постановено от закона предварително изпълнение на административен акт, а именно, да докаже възможността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение на заповедта.

Жалбоподателката не е изложила в искането си относими към производството съображения и не е представила доказателства за възможността за настъпване на неблагоприятни последици, които могат да бъдат квалифицирани като значителни или трудно поправими вреди, вписващи се в хипотезата на чл. 166, ал. 2 АПК. Искането е бланкетно. В жалбата единствено се споменава, че жалбоподателката заплаща наем и консумативи в съответствие с договора за наем, както и че не е отпаднало нито едно от условията за настаняване в общинското жилище, които обстоятелства биха имали значение по същество на спора. Отделно от това по делото са налице доказателства, че съгласно завещание от 17.09.2019 г. синът на жалбоподателката е придобил недвижим имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 с площ от 80 кв.м. При преценка на баланса между накърнените интереси на оспорващия и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение в случая не биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за оспорващия.

Доколкото в случая от страна на жалбоподателката не са изложени обосновани твърдения и не са представени доказателства за възможността от изпълнение на административния акт за нея да настъпят значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал.2 АПК, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за спиране на допуснатото по силата на закона изпълнение на заповед № РСР25-РД48-5/22.04.2025 г., издадена от кмета на район „С.“ – СО“, съответно направеното в тази насока искане с жалбата да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 46, ал. 5 ЗОБС, Административен съд София – град, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. М. Г. за спиране на изпълнението на Заповед № РСР25-РД48-5/22.04.2025 г., издадена от кмета на район „С.“ – СО.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ:

